

Το Σύνδρομο του Πολυτεχνείου

έκδοση 0.9 - Νοέμβριος 2009

(η προηγούμενη έκδοση 0.6 ήταν τον Ιούνιο 2009)

Θανάσης Αποστόλου
www.skeftomai.gr

Εισαγωγή

Σε αυτόν τον τόπο μοιάζει να έχει πέσει κατάρρα. Παρ' όλη την τεράστια οικονομική βοήθεια, αλλά και τις θετικές πολιτιστικές επιρροές από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αυτό το καταστροφικό φαινόμενο που λέγεται “ελληνική πραγματικότητα” δε λέει να αλλάξει.

Οι εφημερίδες είναι γεμάτες από άρθρα για την κατάντια, την κατρακύλα της Ελλάδας τα τελευταία χρόνια. Όμως υπάρχει ένα κενό στην αρθρογραφία. Είδα λεπτομερείς αναλύσεις του “πώς” φτάσαμε ως εδώ, ποιοι έχουν ευθύνες, αλλά πουθενά δεν είδα ικανοποιητική εξήγηση του “γιατί”. Γιατί σε εμάς κι όχι και σε άλλους λαούς; Γι' όλα τα δεινά φαίνεται ότι ευθύνεται μία απαράδεκτη νοοτροπία που όμως μοιάζει ανεξήγητη.

Σε αυτό το ψηφιακό βιβλίο γίνεται η απόπειρα να μάθουμε ΤΗΝ ΑΙΤΙΑ που εξηγεί γιατί παρακμάζουμε. Η γνώση της αιτίας είναι η μόνη αφετηρία για να λύσουμε επιτέλους το πρόβλημα. Στις επόμενες σελίδες θα σας παρουσιάσω την άποψη ότι για την κατάσταση φταίει **το Σύνδρομο του Πολυτεχνείου**, το οποίο έχει πλήξει τη γενιά του Πολυτεχνείου, η οποία κρατά στα χέρια της τις τύχες της χώρας από τη δεκαετία του 70 ως σήμερα.

1ο κεφάλαιο

Θα μπορούσε η Ελλάδα να είναι σήμερα... υπερδύναμη;

Οι δυνατότητες και η ... Ελληνική πραγματικότητα

περίεργα πράγματα

Έχουμε μια χώρα που θα μπορούσε να γίνει μία από τις οικονομικές και πολιτιστικές υπερδυνάμεις της Ευρώπης μετά από Γαλλία, Γερμανία, Αγγλία. Αν αυτό σας ακούγεται σαν ανέκδοτο, οφείλεται στο ότι ζούμε επί χρόνια το ακριβώς αντίθετο. Ζούμε σε μία χώρα παρακμής. Πώς όμως θα μπορούσαμε να είμαστε μεγάλη οικονομική και πολιτιστική υπερδύναμη;

γεωγραφία – κλίμα – αρχαία.

Έχετε αναλογιστεί το παγκοσμίως μοναδικό φαινόμενο της ποσότητας και της ποιότητας των ελληνικών παραλιών; Δύσκολα χωρά στο νου του ανθρώπου ένα τέτοιο φαινόμενο. Αντί για μία απλά “πολύ καλή πηγή εσόδων” που είναι σήμερα ο τουρισμός, θα μπορούσε να είναι ο παράγοντας που θα μας αναδείκνυε ως τη μεγαλύτερη οικονομική δύναμη της Ευρώπης αναλογικά με τον πληθυσμό μας. Πουθενά στη Γη δεν υπάρχουν τόσα χιλιόμετρα ποιοτικής παραλίας. Υπάρχουν μόνο εννιά χώρες στον κόσμο με μεγαλύτερη ακτογραμμή από την ελληνική, αλλά καμία με περισσότερα χιλιόμετρα *ποιοτικών* παραλιών.

Αυτό το εκπληκτικό φαινόμενο της γεωγραφίας-δώρο, γιγαντώνεται ακόμη περισσότερο από το *μεσογειακό κλίμα*, που ιδίως τους τουριστικούς μήνες μετατρέπει τη χώρα μας σε επίγειο παράδεισο.

Συνδυάστε τώρα όλα τα προηγούμενα με την πολιτιστική κληρονομιά του τόπου, τα αρχαιολογικά ευρήματα και το πόσο διάσημος και αναγνωρισμένος είναι παγκοσμίως ο αρχαιοελληνικός πολιτισμός. Ένας τέτοιος συνδυασμός παραγόντων θα μπορούσε να καταστήσει τη χώρα ως το **τουριστικό και πολιτιστικό κέντρο της ανθρωπότητας**. Τι έγινε όμως τελικά;

η θλιβερή πραγματικότητα

Η Ελλάδα είναι σήμερα μία από τις πιο άσχημες χώρες της Ευρώπης, ιδίως όπου υπάρχει ανθρώπινη παρέμβαση, δηλαδή στις πόλεις και στα χωριά της. Άναρχη δόμηση, πολεοδομικά όργια, στενοί δρόμοι, άσχημα κτίρια, κυκλοφοριακό, μόλυνση, έλλειψη ανοικτών χώρων συνθέτουν μία σχεδόν τριτοκοσμική εικόνα.

Αλλά ακόμα και στα παραθεριστικά κέντρα, η απόλαυση του υπέροχου φυσικού περιβάλλοντος, συχνά επισκιάζεται από την αποπνικτική αίσθηση που δημιουργούν η έλλειψη πάρκινγκ, η τσιμεντοποίηση, η κερδοσκοπία. Βέβαια η χώρα είναι τόσο προικισμένη γεωγραφικά και κλιματικά, που πάντα θα υπάρχουν μικροί παράδεισοι, όπως υπάρχουν και οι λίγες λαμπρές εξαιρέσεις σωστής αξιοποίησης του φυσικού περιβάλλοντος. Αν ένα προηγμένο κράτος όπως η Γερμανία είχε μόνο 3 χιλιόμετρα ηλιόλουστης παραλίας, πιστεύω ότι θα το αξιοποιούσε όσο εμείς έχουμε αξιοποιήσει 100 χιλιόμετρα ίδιας παραλίας.

Πιθανές Αιτίες

Μήπως οι Έλληνες είναι κατώτερος λαός από τους άλλους; Μήπως υπάρχει κάποιο πρόβλημα στα **γονίδια** μας που μας κάνει τόσο ανοργάνωτους, καιροσκόπους, ατομιστές, συμφεροντολόγους, κουτοπόνηρους; Γιατί μόνο ως τέτοιοι θα μπορούσαμε να καταστρέψουμε τον φυσικό πλούτο της χώρας, την πολεοδομία της, την οικονομία, την τηλεόραση, τη δικαιοσύνη και σχεδόν ΟΛΟΥΣ τους τομείς της δημόσιας ζωής μας.

Όχι, δεν είναι θέμα γονιδίων. Ίσα ίσα που νομίζω ότι τα Ελληνικά γονίδια αποδίδουν ανθρώπους ιδιαίτερα έξυπνους, κοινωνικούς και εργατικούς. Το 'χουν αποδείξει σχεδόν όλες οι γενιές πριν το 1970 που υπό αντίξοες συνθήκες προόδευσαν και μεγαλούργησαν στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Ο επόμενος ύποπτος είναι η **παιδεία** και όχι άδικα. Μόνο μια ματιά στην τριτοκοσμική εικόνα που παρουσιάζουν τα πανεπιστήμια αρκεί, όπως και το γεγονός ότι είμαστε η 2η χώρα στον κόσμο στην εξαγωγή φοιτητών. Η παιδεία της χώρας είναι ΑΘΛΙΑ. Όμως μια άθλια παιδεία δεν παράγει και άθλιους πολίτες; Ή μήπως πρέπει να πούμε ότι απaráδεκτες νοοτροπίες, ηγεσίες, πολιτεία δημιουργούν την άθλια παιδεία; Τελικά η παιδεία είναι αιτία ή αποτέλεσμα της κατάντιας που συνηθίζουμε να ονομάζουμε "ελληνική πραγματικότητα"; Δεν ξέρω τι είναι περισσότερο, αλλά σίγουρα δεν είναι η βαθύτερη αιτία που αναζητούμε.

Ο όρος “ελληνική πραγματικότητα” είναι απαξιωτικός και λέγεται κάθε φορά που αντικρίζουμε το αίσχος των νοσοκομείων, της παιδείας, της διαφθοράς.

Με αυτή την απαίσια πραγματικότητα ήρθε αντιμέτωπη η Αμαλία Καλυβινού και την περιέγραψε πολύ ζωντανά στο μπλογκ της <http://fakellaki.blogspot.com>. Άσχετοι γιατροί που συχνά δωροδοκούνται για να εργαστούν σωστά, διαπλοκή φαρμακευτικών εταιριών και κατασκευαστών ιατρικών μηχανημάτων με διοικήσεις νοσοκομείων, σκασιαρχείο εργαζομένων, ράντζα.

Για να περιγράψω το ελληνικό κατάντημα σε όλους τους τομείς χρειάζονται εκατοντάδες σελίδες, οι οποίες μόνο θα κουράσουν τον αναγνώστη. Κάθε μέρα το ζούμε όλοι, κάθε μέρα το βλέπουμε στις ειδήσεις και στις εφημερίδες. Αυτό που κανείς δε φαίνεται να έχει καταλάβει είναι η πραγματική βαθύτερη ΑΙΤΙΑ.

Οι κομμουνιστές λένε ότι πρέπει να αποκτήσουμε με επανάσταση το σύστημα των πρώην ανατολικών χωρών για να λύσουμε τα προβλήματά μας. Όμως βλέπουμε ότι αυτές οι χώρες ακόμα και με τη γενναία βοήθεια της Δυτικής Ευρώπης, θα χρειαστούν ολόκληρες δεκαετίες για να συνέλθουν από την “γνωριμία” τους με τον Υπαρκτό Σοσιαλισμό... Με το ΠΑΣΟΚ τα πράγματα είναι πιο απλά. Λέει ότι σχεδόν για όλα φταίει η Νέα Δημοκρατία, η οποία με τη σειρά της λέει ότι για όλα φταίει το ΠΑΣΟΚ. Δηλαδή όπως καταλαβαίνετε, τα κόμματα αντί να μας ενημερώσουν για την αιτία του προβλήματος μας δουλεύουν! Ξέρετε γιατί; Γιατί τα ελληνικά κόμματα είναι και τα ίδια κομμάτι του προβλήματος. Το κατάντημα που βλέπετε στα πανεπιστήμια και στην υγεία υπάρχει και στα κόμματα.

Κάποιοι λένε ότι *λείπει η χρηματοδότηση*, η οποία καταλήγει στις τσέπες του μεγάλου κεφαλαίου, αλλά όμως στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες αυτή η συνταγή παρ' όλες τις αδικίες της δημιουργήσε πλούτο, όχι παρακμή.

Άλλος προσπαθεί να εξηγήσει το φαινόμενο... περιγράφοντας το φαινόμενο. Πχ. υπάρχει διαφθορά επειδή το κράτος είναι χάλια και ... το κράτος είναι χάλια επειδή υπάρχει διαφθορά. Αυτό όμως δεν είναι εξήγηση, είναι περιγραφή.

Στο κεφάλαιο που ακολουθεί θα μάθετε την πραγματική αιτία για τις τόσο κακές επιδόσεις της γενιάς του Πολυτεχνείου στη διαχείριση της χώρας.

2ο κεφάλαιο

το Σύνδρομο του Πολυτεχνείου

Τι είναι:

Είναι ένα σύνολο* πολιτικών νοοτροπιών, απόψεων και δράσεων, το οποίο ενώ δεν πάσχει σε δημοκρατικότητα και ελευθερία λόγου, ΠΑΡΑΜΕΛΕΙ θεμελιώδεις αξίες όπως: Αξιοκρατία, Ηθική Ακεραιότητα, εργατικότητα, υπευθυνότητα.

Η αξιοκρατία και η εργατικότητα υπάρχουν στην Ελλάδα, **αλλά δεν είναι οι πρώτες προτεραιότητες.** Όμως με τέτοιες αξίες δεν είναι να παίζει κανείς. Είναι σαν να γκρεμίζει μία από τις κολώνες του σπιτιού του για να το κάνει πιο ευρύχωρο, αγνοώντας ότι η σταθερότητα του κτίσματός του είναι το ΠΡΩΤΟ για το οποίο πρέπει να μεριμνά. Όπως δε μπορούμε να θεωρούμε την σταθερότητα ενός κτίσματος ως απλώς “ένα από τα πράγματα που πρέπει να προσέξουμε” αλλά το θεωρούμε νο 1 προτεραιότητα πριν οτιδήποτε άλλο, έτσι και η αξιοκρατία δε μπορεί να είναι απλώς μία από τις αξίες της κοινωνίας μας, η οποία μάλιστα παραμελείται.

Πού φαίνεται ότι παραμελούμε αυτές τις αξίες; Όταν αυτές συγκρούονται με άλλες. Για παράδειγμα όταν η αξιοκρατία συγκρούεται με ιδιωτικά ή συντεχνιακά ή ψηφοθηρικά συμφέροντα σχεδόν ΠΑΝΤΑ ΧΑΝΕΙ! Εκεί μπορούμε να δούμε καθαρά την έκφραση του Συνδρόμου του Πολυτεχνείου.

* Ορισμός του όρου “σύνδρομο” έτσι όπως παρουσιάζεται στο λεξικό του Τριανταφυλλίδη:

σύνδρομο : 1.(ιατρ.) σύνολο συμπτωμάτων ή οργανικών ανωμαλιών, που η ταυτόχρονη παρουσία τους χαρακτηρίζει ορισμένες παθολογικές καταστάσεις, χωρίς όμως και να προσδιορίζει τα αίτια: *Αυχενικό / προεμμηνορροϊκό* ~. ~ επίκτητης ανοσοποιητικής* ανεπάρκειας. ~ Ντάουν, μογγολισμός.*

2. σύνολο φαινομένων (αντιδράσεων, τάσεων κτλ.) που παρουσιάζονται συγχρόνως σε ένα άτομο ή σε μια κοινωνική ομάδα και που χαρακτηρίζουν κάποια συγκεκριμένη κατάσταση, στην οποία βρίσκεται το άτομο ή η ομάδα: *Το ~ της αποτυχίας είναι ένας φραγμός σε κάθε δημιουργική προσπάθεια. Έχει προσβληθεί από το ~ της εξουσίας. Ο ελληνικός λαός κατέχεται ακόμη από το ~ της στέρσης των υλικών αγαθών.*

Το αποτέλεσμα αυτής της παραμέλησης είναι καταστροφικά για την πορεία της χώρας, μιας και γνωρίζουμε σήμερα ότι χώρες χωρίς αξιοκρατία, εργατικότητα και καταπολέμηση διαφθοράς **δε δικαιούνται να οραματίζονται το μέλλον.**

γιατί το ονομάζουμε έτσι; Τι σχέση έχει το Πολυτεχνείο με όλα αυτά;

Πρώτα απ' όλα το ονομάζω έτσι λόγω του ότι το Σύνδρομο έχει πλήξει μεγάλο μέρος της γενιάς του Πολυτεχνείου, αλλά και γιατί ως νοοτροπία έχει σχέση με την εξέγερση του Πολυτεχνείου.

Η νοοτροπία εκφράστηκε στην καθαρή της μορφή κατά την εξέγερση του Πολυτεχνείου και ιδίως με το σύνθημα "ΨΩΜΙ, ΠΑΙΔΕΙΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ", το οποίο εκτός από τα δυνατά μηνύματα δημοκρατίας, ισότητας και ελευθερίας που φέρει, ταυτόχρονα μας δίνει μία πρώτη ιδέα για τη μετέπειτα διαστρέβλωσή του σε "ΤΕΜΠΕΛΙΑ - ΑΝΑΞΙΟΚΡΑΤΙΑ - ΑΣΥΔΟΣΙΑ".

Η γενιά του πολυτεχνείου αποτελείται από εκείνους τους κατά τη χούντα "αλήτες", που με τη χαρακτηριστική ατημέλητη εμφάνιση της εποχής αγωνίστηκαν για αυτό που τόσο τους έλειπε: Την ελευθερία και τη Δημοκρατία. Ευτυχώς για τις επόμενες γενιές, κέρδισαν αυτή τη μάχη και μάλιστα σχετικά εύκολα, με ελάχιστα θύματα. Σε σχέση με άλλες χώρες (βλέπε για παράδειγμα Χιλή, Κίνα) εδώ πληρώσαμε αμελητέο τίμημα σε ανθρώπινες ζωές. Η ίδια η εξέγερση του πολυτεχνείου δεν είχε περισσότερους νεκρούς από όσους πεθαίνουν από δυστυχήματα ένα Σαββατοκύριακο σήμερα. Αυτό είναι καλό. Ξεμπερδέψαμε από το σάπιο καθεστώς της Χούντας με μικρές σχετικά απώλειες.

Έτσι τα παιδιά με τα παντελόνια καμπάνες ήρθαν στα πράγματα...

Κυρίως μέσω των δύο μεγάλων κομμάτων ανέλαβαν εξ ολοκλήρου τις τύχες της χώρας. Κατέλαβαν όλες τις θέσεις εξουσίας και όλες τις έδρες του κοινοβουλίου. Όποιος είχε "προϋπηρεσία" στο πολυτεχνείο και τον αντιδικτατορικό αγώνα είχε σοβαρό πλεονέκτημα στη διεκδίκηση μίας θέσης εξουσίας, έναντι όσων δεν είχαν.

Όπως ήταν αναμενόμενο, η γενιά αυτή είχε αυξημένη ευαισθησία σε θέματα δημοκρατίας, ελεύθερης έκφρασης, κρατικής μέριμνας για τις ανάγκες των πολιτών και γι αυτό τα πήγε πολύ καλά σε αυτούς τους τομείς! Η Ελλάδα ανέπνευσε τον αέρα της Δημοκρατίας και η εξουσία απέκτησε πιο ανθρώπινο, προσιτό πρόσωπο. Όμως η γενιά αυτή παραμέλησε τον αγώνα κατά της διαφθοράς, της ασυδοσίας, της αναξιοκρατίας. Βέβαια μέσα στις διακυρήξεις και προγραμματικές δηλώσεις κομμάτων και κυβερνήσεων υμνούνται η αξιοκρατία και η εργατικότητα, αλλά σχεδόν ΟΛΟ ΤΟ ΒΑΡΟΣ της πολιτικής σκέψης και δράσης δίνεται στις αξίες της ελευθερίας και δημοκρατίας. Έτσι από τη μία πλευρά έχουμε υπερενισχυμένη δημοκρατία και ελευθερία λόγου μέχρι ασυδοσίας και τραμπουκισμού (πχ. όποιος θέλει κλείνει δρόμους, χτίζει καθηγητές πανεπιστημίου στα γραφεία τους), ενώ από την άλλη στο θέμα της αξιοκρατίας είναι όλα έρημα, κατεστραμμένα, ανύπαρκτα.

μερικά αποτελέσματα του συνδρόμου

ΔΙΑΦΘΟΡΑ. Είναι ένα τέρας αδικίας που κατασπαταλεί τους πόρους του έθνους για χάρη του προσωπικού πλουτισμού όσων έχουν θέση εξουσίας. Στην Ελλάδα η διαφθορά είναι ο κανόνας και όσοι αντιστέκονται στον κανόνα είτε αργότερα υποκύπτουν είτε χάνουν εξουσία και προνόμια.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΔΙΨΑΣΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΕΞΟΥΣΙΑ. Χωρίς δισταγμό φορτώνουν κάθε κόστος στην πατρίδα, προκειμένου να αποφύγουν το δικό τους πολιτικό κόστος! Ο πολιτικός της γενιάς του Πολυτεχνείου αντί να κάνει κάτι καλό για τον τόπο, συγκρουόμενος όταν πρέπει με ομάδες πολιτών και μεγάλα συμφέροντα, προτιμά να κάνει ενέργειες ωφέλιμες για τη διατήρηση της θέσης του.

ΣΠΑΤΑΛΗ. Τα χρήματα του κράτους, επειδή δεν ανήκουν σε κάποιον συγκεκριμένα και επειδή είναι πολλά, η σπατάλη που γίνεται ή επιτρέπεται από τη γενιά του πολυτεχνείου είναι τεράστια, μιας και στο σετ των αξιών που διαπνέουν αυτή τη γενιά, δεν έχει και τόσο τιμητική θέση η αξία της αλτρουιστικής ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ και της διαφύλαξης του κοινού μας κουμπαρά.

ΤΕΡΑΣΤΙΟΣ ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ. Είναι η εύκολη λύση για να αλιεύσουν ψήφους οι ηγέτες της γενιάς του Πολυτεχνείου. Η ζημιά που παθαίνει η οικονομία μας από τον διογκωμένο δημόσιο τομέα αποκρύπτεται εντέχνως κι έτσι αυτό που μένει είναι η "αξιοσύνη" του ηγέτη που "έδωσε δουλειά σε πολύ κόσμο". Η μονιμότητα στο δημόσιο τομέα είναι μία από τις εκφράσεις τη ΑΝΑΞΙΟΚΡΑΤΙΑΣ που επικρατεί στη χώρα μας.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ. Η αναξιοκρατία και η διαφθορά έχουν καθυστερήσει την καθιέρωση οικολογικής συνείδησης στην Ελλάδα και είναι υπεύθυνες για έλλειψη αυστηρών κανόνων αλλά και για τα μεγάλα περιβαλλοντικά εγκλήματα που έχουν διαπραχθεί τα τελευταία χρόνια.

ΠΑΙΔΕΙΑ. Είναι το μεγάλο θύμα της γενιάς του Πολυτεχνείου. Είναι ο τομέας στον οποίο το Σύνδρομο του Πολυτεχνείου μας έβλαψε περισσότερο. Περισσότερα για θέματα παιδείας μπορείτε να δείτε στη [Σιωπή των Μαθητών](#), μία ταινία άποψης που ασχολείται με διάφορα θέματα παιδείας, όπου φαίνεται έντονα η επίδραση του Συνδρόμου.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ ΑΣΥΛΟ. Αυτή η παγκόσμια "αποκλειστικότητα", αυτό το κακόγουστο ανέκδοτο που πλέον σήμερα αρχίζει να απειλεί σοβαρά τη δημόσια ασφάλεια στη χώρα μας, είναι η πιο καθαρή, η πιο χαρακτηριστική έκφραση του Συνδρόμου του Πολυτεχνείου.

Που οφείλεται το Σύνδρομο. Η βαθύτερη αιτία

Όπως έχουμε πει, δυστυχώς κανείς δε μιλά για την αιτία της παρακμής μας. Τα παραπάνω που διαβάσατε περί Συνδρόμου του Πολυτεχνείου, θα ήταν και αυτά λειψά, αν δεν αναφέραμε **πού οφείλεται το Σύνδρομο**. Θα το πω συνοπτικά:

Το Σύνδρομο του Πολυτεχνείου είναι ο καρπός του ανικανοποίητου αλλά φλογερού έρωτα μεταξύ της ... Ελλάδας και του Κομμουνισμού.

Η Ελλάδα ήταν να γίνει κομμουνιστικό κράτος μετά το Β' παγκόσμιο πόλεμο. Με μάλλον άδικο τρόπο (αλλά ευτυχώς!) τελικά δεν έγινε. Όπως όμως και στον ανθρώπινο έρωτα, τα μεγαλύτερα πάθη είναι αυτά που δεν εκτονώνονται, που δεν ικανοποιούνται ποτέ. Εμφύλιος πόλεμος, διαμάχη αριστεράς - δεξιάς, η χούντα και η πτώση της, όλα αυτά συνθέτουν την επεισοδιακή πορεία του φλερτ της Ελλάδος με τον Κομμουνισμό.

Σε όλη αυτή την πορεία ηττήθηκε ο κομμουνισμός από τη μία, αλλά από την άλλη το μεγαλύτερο ποσοστό της Ελληνικής κοινωνίας διαποτίστηκε από τα "αριστερά ιδεώδη". Όλα τα κόμματα ακόμα και τα δεξιά, συναγωνίζονται για το ποιο θα κερδίσει περισσότερα βραβεία "αριστερίστικης" καλοσύνης. Κομμουνισμός δεν διοικεί, αλλά έχει διαποτίσει τα πάντα.

Ουσιαστικά η Ελλάδα ήταν πάντα κάτι μεταξύ δυτικού κράτους και κράτους υπαρκτού σοσιαλισμού. Απολαμβάναμε από τη μία τα μεγάλα οικονομικά οφέλη του καπιταλισμού, ενώ από την άλλη με αυτά τα οφέλη προσπαθούσαμε να φτιάξουμε κράτος υπαρκτού σοσιαλισμού, δηλαδή κράτος με τεράστιο και διεφθαρμένο δημόσιο τομέα.

Η μεγάλη έκρηξη της νοοτροπίας που οδήγησε στο Σύνδρομο του Πολυτεχνείου ήταν η εξέγερση του Πολυτεχνείου και η πτώση της Χούντας. Από τότε και μετά ζούμε στην αριστερή θαλπωρή.

Οι πολιτικοί που δε διέθεταν αριστερά αντανάκλαστικά αντιμετωπίζονται καχύποπτα. Για χάρη της "αριστερίστικης καλοσύνης" και της "προοδευτικότητας", Πασόκοι και Νεοδημοκράτες παραμελούν το θεμέλιο λίθο της κοινωνίας, που είναι η αξιοκρατία και η διαφάνεια, για χάρη του ήδη γιγαντωμένου δικαιώματος της Δημοκρατίας και της Ελευθερίας. Το μέτρο της πολιτικής ορθότητας είναι η "καλοσύνη" των πολιτικών να προσφέρουν λεφτά του κράτους σε ισόβια διορισμένους υπαλλήλους. Κι όταν το κράτος δεν έχει πλέον λεφτά αντί να προβληματιστούμε στο τι κάναμε λάθος, απλά ... δανειζόμαστε και αφήνουμε το πρόβλημα να διογκώνεται για την επόμενη γενιά. Έτσι η γενιά του Πολυτεχνείου υπό την επιρροή του Συνδρόμου, μετατρέπεται χωρίς ντροπή σε **γενιά - επιβήτορα** των 2-3 επόμενων γενιών.

Έτσι γεννήθηκε το Σύνδρομο του Πολυτεχνείου. Δυστυχώς αυτό έχει πολλά δυσάρεστα συμπτώματα και δεν είναι καθόλου απίθανο ως τελικό του σύμπτωμα να έχει τον ΘΑΝΑΤΟ της Ελλάδας. Τον οικονομικό εννοώ, δηλαδή τη χρεοκοπία.

η γενιά που λατρεύει τον εαυτό της...

Ένας από τους παράγοντες που δεν επιτρέπουν τη θεραπεία από το Σύνδρομο, είναι ότι αυτή η γενιά έχει φροντίσει να **αυτοδοξάζεται** για το επίτευγμά της, την εκδίωξη της χούντας και την επικράτηση της Δημοκρατίας. Τα πρώτα χρόνια η Ελλάδα ζούσε τον παλμό της επανάστασης, ο εορτασμός άτυπος ή επίσημος μάλλον ήταν αναγκαίος για να εκφράσουμε ως έθνος την προσήλωσή μας στη Δημοκρατία.

Όμως από τη της δεκαετία του 80 και μετά, η Δημοκρατία είναι σίγουρη και ακλόνητη. Δε χρειάζεται κανενός είδους ενίσχυση, δε φαίνεται να κινδυνεύει από τίποτα. Παρ' όλα αυτά γιορτάζουμε ως σήμερα. Μέχρι και μαθητές Δημοτικού που λόγω ηλικίας δε μπορούν να καταλάβουν καλά πολιτικές έννοιες, υποχρεώνονται να θυσιάσουν δεκάδες διδακτικές ώρες για να προετοιμάσουν και να κάνουν σχολική γιορτή. Ο μάθητής μέχρι να αποφοιτήσει από το σχολείο έχει γιορτάσει 12 φορές την επέτειο του Πολυτεχνείου.

Το αποτέλεσμα των ετήσιων έντονων πανελλαδικών εορτασμών της εξέγερσης του Πολυτεχνείου είναι:

- η διατήρηση και ενίσχυση των δημοκρατικών μας αντανακλαστικών, πράγμα που όμως δε μας χρειάζεται ιδιαίτερα, γιατί έχουμε τόση πολύ δημοκρατία που σε κάποιες περιπτώσεις γίνεται ΑΣΥΔΟΣΙΑ.
- η ανατροφοδότηση της νοοτροπίας που γεννά το Σύνδρομο του Πολυτεχνείου.

Συνεχίζουμε δηλαδή να διαπλάθουμε στα σχολεία νέες γενιές οι οποίες πάσχουν από το Σύνδρομο του Πολυτεχνείου, αν και σε μικρότερο βαθμό. Δηλαδή γενιές με απαιτήσεις ελευθερίας ως την ασυδοσία, με αυξημένες ευαισθησίες στο θέμα της Δημοκρατίας αλλά ΜΕΙΩΜΕΝΕΣ ευαισθησίες σε ζητήματα αξιοκρατίας κι εργατικότητας.

Έτσι η Ελλάδα συνεχίζει να είναι το μαύρο πρόβατο της Ευρώπης, η Ψωροκώσταινα που οδεύει προς την οικονομική χρεωκοπία, συνεχίζει να είναι η χώρα με το παγκόσμιο ρεκόρ εξαγωγής φοιτητών, η χώρα με τους φοβισμένους και άτολμους ηγέτες (όλοι τους κορυφαία θύματα του Συνδρόμου) που προσπαθούν πάσει θυσία να είναι "αρεστοί".

η γενιά που εξασφάλισε τα καλύτερα γεράματα...

Ένα από τα μεγαλύτερα ανομήματα της γενιάς του Πολυτεχνείου είναι το συνταξιοδοτικό. Κάποτε ένας άνθρωπος 60 χρονών ήταν γέρος και ανήμπορος για εργασία, λόγω της σκληρής ζωής που πέρασε. Σήμερα ο 60χρονος πατέρας μου κάνει ορειβασία και μάλιστα σε δύσκολα βουνά. Φυσικά υπάρχουν και άνθρωποι που πεθαίνουν στα 40 τους, αλλά γενικά ο μέσος όρος ζωής και υγείας μετακινήθηκε προς τα πάνω τουλάχιστον 15 χρόνια σε σχέση με τις

προηγούμενες γενιές. Τα όρια σύνταξης όμως κινήθηκαν σε αντίθετη φορά... ΠΡΟΣ ΤΑ ΚΑΤΩ! Φαντάζεστε πόσο καταστροφικό είναι αυτό;

Για όσους δεν το ξέρουν, πρέπει να τονίσουμε ότι οι συντάξεις δεν είναι δώρο του κράτους προς τους συνταξιοδοτούμενους. Δεν είναι μέτρο "κοινωνικού χαρακτήρα" η πρόωρη συνταξιοδότηση. Οι συντάξεις είναι όλες ΠΛΗΡΩΜΕΝΕΣ! Δεν είναι δωρεάν. Για να πάρει ένας άνθρωπος σύνταξη πρέπει οπωσδήποτε κάποιος άλλος που είναι επαγγελματικά ενεργός ΝΑ ΤΟΥ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΣΕΙ!

Γιάννης κερνάει, Γιάννης πίνει. Οι ηγέτες μας στην αδιάκοπη προσπάθειά τους να είναι αρεστοί, να είναι "κοντά στον κόσμο και τις ανάγκες του", φρόντισαν να βγάλουν στη σύνταξη υγιέστατους ανθρώπους 60 ή ακόμα και 50 χρονών, αδιαφορώντας για τα σημερινούς νέους που καλούνται να πληρώσουν το λογαριασμό.

Αηδιάσατε; Μάλλον όχι, γιατί κι εσείς όπως κι εγώ έχουμε ανατραφεί να μην αηδιάζουμε με τέτοια εγκλήματα. Αντίθετα για έναν διαταραγμένο αστυνομικό που δολοφονεί ψυχρά ένα πολίτη, αντί να αρκεστούμε στην ποινή που προβλέπει γι αυτόν ο νόμος, είμαστε ικανοί να σπάζουμε βιτρίνες μαγαζιών επί μήνες, για να εκφράσουμε τη διαμαρτυρία μας στο "βάναυσο κράτος".

τι θα γίνει αν συνεχίσουν έτσι τα πράγματα;

Οικονομία. Νομίζω ότι η Ελλάδα υπό τη διοίκηση πολιτικών που πάσχουν από το Σύνδρομο του Πολυτεχνείου είναι καταδικασμένη να χρεοκοπήσει. Οι δαπάνες που χρειάζονται οι πολιτικοί αυτοί για να συνεχίσουν να δείχνουν το "φιλολαϊκό" τους πρόσωπο είναι τεράστιες.

Παιδεία. Η παιδεία αν και φαίνεται να είναι στον πάτο, έχει και άλλα περιθώρια καθόδου. Δεν είναι απίθανο να αρχίσει να παράγει γενιές με μεγάλα ποσοστά εγκληματικότητας, με αναρχικές τάσεις και με πολλά άλλα προβλήματα που δε χρειάζεται να τα αναφέρουμε εδώ. Το τραγικό είναι ότι οι γενιές που έρχονται θα κληθούν να ΠΛΗΡΩΣΟΥΝ τις συντάξεις που εξασφάλισε για τον εαυτό της η γενιά του πολυτεχνείου.

Εγκληματικότητα. Η αποπνικτικές πόλεις με την άναρχη δόμηση, η φτώχεια και η ανεργία και κυρίως η κάκιστη παιδεία θα αποτελέσουν το καλύτερο περιβάλλον για την καλλιέργεια της εγκληματικότητας. Αναρχοαυτόνομες ομάδες νέων που μεγάλωσαν χωρίς ιδανικά θα γίνουν ο φόβος και ο τρόμος της δημόσιας ασφάλειας. Καθίστε να δείτε τι μας έρχεται... τι σκληροί εγκληματίες εκκολάπτονται... Ευτυχώς προς το παρόν πάνε ακόμα σχολείο!

3ο κεφάλαιο

πώς θα λύσουμε το πρόβλημα

η γνώση

Το πρώτο και σημαντικότερο βήμα είναι να συνειδητοποιήσουμε το πρόβλημα. Το κείμενο που διαβάζετε ακριβώς αυτόν το σκοπό έχει. Αν μια τέτοια γνώση διαδοθεί, τότε ο κόσμος θα πάψει να ψηφίζει πολιτικούς που πάσχουν από το Σύνδρομο του Πολυτεχνείου. Δηλαδή θα πάψει να ψηφίζει άτολμους, φοβισμένους πολιτικούς, που ενδιαφέρονται πρωτίστως για το “φιλολαϊκό” προφίλ τους και τη διατήρηση της εξουσίας τους.

η σύγκρουση

Δεν πιστεύω στην ομαλή μετάβαση από την κατάντια του σήμερα σε έναν σύγχρονο τρόπο διακυβέρνησης για ένα απλό λόγο. Η ομαλή μετάβαση είναι **αργή**. Σίγουρα οι σημερινοί Έλληνες θα αγανακτούν όλο και περισσότερο από την έλλειψη αξιοκρατίας, από την κακή παιδεία, τον οικονομικό μαρασμό κι έτσι θα βελτιώνονται διάφοροι τομείς της δημόσιας διοίκησης προς το καλύτερο. Όμως τα προβλήματα από το Σύνδρομο του Πολυτεχνείου θα επανέρχονται μετά από λίγο καιρό για να μας ταλαιπωρήσουν εκ νέου.

Είναι σαν μια ίωση που ανακουφίζεται με λίγα φάρμακα αλλά μετά επανέρχεται. Έτσι η θεραπεία της κοινωνίας μας μπορεί να πάρει πολύ καιρό και στο μεταξύ να μην προλάβουμε την κατάρρευσή της. Γεγονότα όπως τα επεισόδια για τη δολοφονία του μικρού Αλέξη, αλλά και η διαφαινόμενη οικονομική χρεοκοπία δείχνουν ότι δεν υπάρχει καιρός για ήπια μετάβαση. Η κοινωνία μας καταρρέει.

Όταν λέω όχι στην ήπια μετάβαση δεν εννοώ βέβαια να πάρουμε τα όπλα! Απλώς λέω ότι θα πρέπει να **ΟΝΟΜΑΣΤΕΙ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΑΙ ΝΑ ΣΤΙΓΜΑΤΙΣΤΕΙ ΗΘΙΚΑ** για όσα δεινά προξένησε στη χώρα. Αυτό εννοώ όταν λέω “σύγκρουση”.

Θα πρέπει να αναγνωριστεί από την πλειοψηφία των σκεπτόμενων ανθρώπων το **Σύνδρομο του Πολυτεχνείου** ως μία κοινωνική ασθένεια που ταλαιπώρησε την Ελλάδα τις τελευταίες δεκαετίες. Θα πρέπει **η γενιά του Πολυτεχνείου να αναλάβει τις ευθύνες της και να απολογηθεί** (έστω μέσω λίγων πολιτικών ανδρών που έχουν τη γενναιότητα να το κάνουν), για τα δεινά που προξένησε στον τόπο με όσα έκανε και κυρίως με όσα ΔΕΝ έκανε. Δηλαδή οι εφημερίδες, το ίντερνετ και γενικά όσοι σχολιάζουν την επικαιρότητα, θα ήταν καλό αντί να καταφέρονται γενικά κατά της έλλειψης αξιοκρατίας, κατά της παροχολογίας κλπ, να αρχίσουν να ονοματίζουν την αιτία του προβλήματος ως "Σύνδρομο του Πολυτεχνείου" και τη γενιά που έπληξε, έτσι ώστε με την πέννα τους να χτυπάνε ακριβώς στο ΚΕΝΤΡΟ του προβλήματος.

Όπως η μετάβαση από τη Χούντα στη Δημοκρατία δε θα μπορούσε να γίνει με τον "εξανθρωπισμό" των συνταγματαρχών και την προοδευτική προσχώρησή τους στα ιδανικά της Δημοκρατίας, έτσι και η κατάργηση της θλιβερής "Ελληνικής πραγματικότητας" δε μπορεί να γίνει αν δε καταδικάσουμε τον πραγματικό ένοχο που δεν είναι άλλος από το Σύνδρομο του Πολυτεχνείου.

Δε συγκρίνω βέβαια το Σύνδρομο του Πολυτεχνείου με τη Χούντα, προς Θεού.. γι αυτό και απλώς μιλώ για ηθική καταδίκη του Συνδρόμου του Πολυτεχνείου και όσων επηρεάζονται ακόμη από αυτό.

τελικά φταίει η Γενιά του Πολυτεχνείου;

Οι επικρίσεις αυτού του κειμένου αφορούν κυρίως τους πολιτικούς και κάποιες **νοοτροπίες** της γενιάς και όχι φυσικά τους απλούς ανθρώπους. Αλλά ακόμα και ανάμεσα σε πολιτικούς υπάρχουν λαμπρές περιπτώσεις ανθρώπων οι οποίοι δεν προσβλήθηκαν καθόλου από το Σύνδρομο, ούτε υπέκυψαν στους πειρασμούς εξουσίας όταν παιζόταν το συμφέρον της χώρας. Παραδείγματα πολιτικών ανδρών που δεν έχουν πληγεί από το Σύνδρομο του Πολυτεχνείου μπορούν να βρεθούν σχεδόν σε κάθε κόμμα και φυσικά ο κάθε πολίτης μπορεί να έχει τη δική του άποψη επί του θέματος.

μετατροπή της σχολικής γιορτής του Πολυτεχνείου σε γιορτή Αξιοκρατίας και Εργατικότητας.

Για τα 6 χρόνια του Δημοτικού σχολείου προτείνω να καταργηθεί εντελώς και διά παντός η γιορτή της 17 Νοέμβρη. Τα παιδιά τόσο μικρής ηλικίας δεν μπορούν να καταλάβουν και να ωφεληθούν από μία γιορτή με πολιτικό περιεχόμενο. Τέτοιου είδους εκδηλώσεις είναι καταλληλότερες για την ηλικία της αμφισβήτησης, την εφηβεία, που κορυφώνεται στο Γυμνάσιο και το Λύκειο.

Να μία σοβαρή και χειροπιαστή πρόταση για τη μορφή της γιορτής:

Κατά τον εορτασμό του Πολυτεχνείου θα πρέπει στα σχολεία να τιμάται πρωτίστως η ΑΞΙΟΚΡΑΤΙΑ και η ΕΡΓΑΤΙΚΟΤΗΤΑ, μαζί με τα υπέροχα ιδανικά της Δημοκρατίας που ήδη γιορτάζονται τα τελευταία χρόνια.

Δηλαδή την 17η Νοέμβρη θα πρέπει να γιορτάζουμε αυτή την οδυνηρή αλλά και ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ της σύγχρονης Ελλάδας,

- από τον αυταρχισμό της Χούντας στη Δημοκρατία και
- από το Σύνδρομο του Πολυτεχνείου με τις φριχτές συνέπειες που έφερε, στην Σύγχρονη Ελλάδα της αξιοκρατίας και της προόδου.

- Από τους συνταγματάρχες στους εκλεγμένους δημοκράτες πολιτικούς και
- από τους ανασφαλείς ψηφοθήρες στους ξεκούραστους πολιτικούς που δεν υπολογίζουν πολιτικό κόστος ή κομματικό συμφέρον.

Δηλαδή θα μπορούσε το Υπουργείο Παιδείας να στείλει εγκύκλιο σε όλα τα σχολεία που να αναφέρει ότι στη γιορτή του Πολυτεχνείου τιμώνται τα εξής:

- 1) **Δημοκρατία** και οι αγώνες που έγιναν για την κατάκτησή της
- 2) **Αξιοκρατία και εργατικότητα** και τα τραγικά τίμημα που πλήρωσε η Ελλάδα από την έλλειψή τους τις τελευταίες δεκαετίες.
- 3) **Κοινωνική συνείδηση**. Δηλαδή να σκεφτόμαστε και να δρούμε με γνώμονα το κοινωνικό συμφέρον και όχι μόνο το δικό μας συμφέρον. Αυτό ισχύει πρωτίστως για τον πολιτικό του 21ου αιώνα, ο οποίος απελευθερωμένος από το Σύνδρομο του Πολυτεχνείου, μεριμνά πρωτίστως για την πρόοδο της πατρίδας του και δευτερευόντως για την επανεκλογή του.

Γενικά η εορτή της 17 Νοέμβρη θα μπορούσε να αντλεί το περιεχόμενό της από τις επίκαιρες ανάγκες και ανησυχίες των Ελλήνων σε κάθε ιστορική περίοδο. Οι ανάγκες αυτές κάθε μερικές δεκαετίες δεν αποκλείεται να αλλάζουν.

Για παράδειγμα αν μετά από 50 χρόνια διαπιστώσουμε ότι ο θεσμός της οικογένειας τείνει να εξαφανιστεί, ότι κανένας δεν κάνει παιδιά και ότι τα διαζύγια αυξήθηκαν 300%, μπορεί στις 17 Νοέμβρη μαζί με άλλες αξίες να τιμήσουμε και το θεσμό της ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, έτσι ώστε να έχουν τα παιδιά την ευκαιρία να τον γνωρίσουν και να τον εκτιμήσουν.

Πάντως αν είναι να μείνει η γιορτή ως έχει, είναι καλύτερα να καταργηθεί εντελώς, μιας και τονίζει ιδεώδη και αξίες ήδη υπερτονισμένες. Σήμερα έχουμε Δημοκρατία και Ελευθερία έκφρασης σε βαθμό ασυδοσίας. Καλή και απαραίτητη λοιπόν η Δημοκρατία, αλλά δε χρειάζονται κι άλλη ενίσχυση. Καλύτερα να μη χάνονται οι πολύτιμες διδακτικές ώρες, αν είναι να τις χρησιμοποιούμε για να αναπαράγουμε τη νοοτροπία του Συνδρόμου του Πολυτεχνείου.

πανεπιστημιακό άσυλο

Είναι η πεντακάθαρη, ατόφια έκφραση του Συνδρόμου του Πολυτεχνείου, αυτής της ύπουλης κοινωνικής "ασθένειας" που ενώ στην αρχή της ξεκινά με αγνά κίνητρα και φαίνεται προοδευτική, στη συνέχεια φτάνει στο σημείο να μας απειλεί με καταστροφή.

Μερικά επιχειρήματα εν συντομία είναι τα εξής:

- Άσυλο χρειάζεσαι όταν διώκεσαι. Παντού όμως (πλατείες, σπίτια, εφημερίδες, τηλεόραση) υπάρχει ελευθερία έκφρασης απόλυτη ως υπερβολική. Άρα τι προσφέρει το άσυλο;
- Η αστυνομία δεν έχει σήμερα το ρόλο της καταπίεσης της ελεύθερης διακίνησης ιδεών, αλλά καταπολεμά το έγκλημα. Όταν λες “όχι” στη αστυνομία σήμερα, δεν προστατεύεις την ελεύθερη διακίνηση ιδεών, αλλά λες όχι στην καταπολέμηση του εγκλήματος. Μερικοί νομίζουν ότι είμαστε ακόμα στο 1970...Κανονικά η αστυνομία θα έπρεπε να φυλά ως κόρη οφθαλμού τα πανεπιστήμια, αφού είναι από τα πολυτιμότερα πράγματα που έχουμε.
- Γιατί οι άλλες χώρες του κόσμου δεν έχουν αυτό το θεσμό; Γιατί είμαστε οι μόνοι στον κόσμο που το εφαρμόζουμε; Επειδή είμαστε ο εξυπνότερος λαός ή μήπως... επειδή μας έχει πλήξει το Σύνδρομο του Πολυτεχνείου;
- Επί χρόνια οι χώροι των πανεπιστημίων έχουν γίνει εκκολαπτήρια εγκλήματος, διακίνησης ναρκωτικών. Είναι το καταφύγιο του παράνομου, του αναρχικού που μισεί την παιδεία και την κοινή μας (δημόσια δηλαδή) περιουσία.
- Σήμερα τα πανεπιστημιακά ιδρύματα είναι από τα ελάχιστα μέρη στην Ελλάδα που ΔΕΝ υπάρχει ελεύθερη διακίνηση ιδεών και αυτό συμβαίνει λόγω του ασύλου! Για παράδειγμα δε μπορούν να πάνε εκπρόσωποι του κοινοβουλίου με ασφάλεια, γίνονται συχνά επεισόδια και βιαιοπραγίες επειδή κάποια άποψη δεν άρεσε στον όχλο των κομματικών παρατάξεων.
- Στο όνομα της “ελεύθερης διακίνησης ιδεών” παρεμποδίστηκαν συνελεύσεις καθηγητών πανεπιστημίων, παρεμποδίστηκαν φοιτητές να παρακολουθήσουν μαθήματα, χτίστηκαν κεντρικές είσοδοι με τούβλα! Το πανεπιστήμιο κατάντησε μια ιδιότυπη ζούγκλα που κυριαρχούν οι φοιτητικές παρατάξεις που χρηματοδοτούνται από κόμματα.
- Προσκαλώ τους υποστηρικτές του “θεσμού” να μου αναφέρουν **συγκεκριμένα και χειροπιαστά** τι έχει προσφέρει ως τώρα. Δηλαδή τι έχει προσφέρει ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΚΕ, πριν ας πούμε 30 χρόνια.

αρκεί απλώς η κατάργηση του Ασύλου;

Το πανεπιστημιακό άσυλο δεν πρέπει απλώς να καταργηθεί, αλλά καλό θα ήταν για τα επόμενα χρόνια να κατακρίνεται και να κατηγορείται ως μία ακραία έκφραση παραλογισμού της σύγχρονης Ελλάδας.

Όπως ακριβώς δεν αρκεστήκαμε να καταργήσουμε τη χούντα, αλλά ως και

σήμερα την κατακρίνουμε καθολικά και επαναβεβαιώνουμε συνεχώς την πίστη μας στη Δημοκρατία, έτσι και με το θέμα της κατάργησης του Ασύλου θα πρέπει να έχουμε δυναμική και υπερήφανη στάση, γιατί αν το καταργήσουμε με ντροπή και επιφύλαξη, λες και προσπαθούμε να αφαιρέσουμε ένα πραγματικό δικαίωμα της κοινωνίας "για χάρη της δημόσιας ασφάλειας", τότε θα πυροδοτηθούν ακόμα μεγαλύτερες αντιδράσεις από όσους διαφωνούν. Έτσι, ενώ θα ξεμπερδέψουμε με τον αναχρονιστικό θεσμό, δε θα αποκομίσουμε διδάγματα για το μέλλον.

Η ελευθερία κατακτιέται με αγώνες. Πιστεύω ότι για την απελευθέρωση του πανεπιστημίου από τον ασφυκτικό ζυγό του Ασύλου και των κομματικών παρατάξεων αξίζει κάθε κόστος. Ο κυβερνήτης που θα καταργήσει το άσυλο δε θα πρέπει να πτοηθεί από καμία αντίδραση. Η πρόοδος δε μπορεί να περιμένει.

Το πανεπιστημιακό άσυλο είναι μάλλον το κορυφαίο και πιο χειροπιαστό αποτέλεσμα του Συνδρόμου του Πολυτεχνείου. Η κατάργησή του εκτός από τη συμβολή της στην δημόσια ασφάλεια, θα βοηθήσει να έρθει **και στα πανεπιστήμια**, η πραγματική ελευθερία διακίνησης ιδεών που απολαμβάνει η υπόλοιπη χώρα.

γενικότερη αλλαγή νοοτροπίας πολιτών και των πολιτικών μας

Κείμενα σαν κι αυτό που διαβάσατε έχουν στόχο να χτυπήσουν τη ρίζα του προβλήματος της "ελληνικής πραγματικότητας". Αν μπορέσουμε να απαλλαγούμε και από το Σύνδρομο του Πολυτεχνείου, θα βγούμε από τις άσκοπες αντιπαραθέσεις μεταξύ "αριστερών", "δεξιών", "κομμουνιστών", "φασιστών", "προοδευτικών" και "συντηρητικών", "κεντρώων" κλπ. Άλλωστε όλοι αυτοί οι χαρακτηρισμοί είναι ταμπέλες του παρελθόντος, που σήμερα θεωρούνται παρωχημένες γιατί η εποχή μας τις έχει ξεπεράσει. Οι νέοι ήδη έχουν αρχίσει να αδιαφορούν για αυτές τις ταμπέλες και καλά κάνουν.

Η χώρα κλυδωνίζεται από την κάκιστη παιδεία και τα τεράστια χρέη που αφήνει πίσω της η γενιά του Πολυτεχνείου. Έφτασε η ώρα για έναν νέο τρόπο σκέψης που θα οικοδομήσει την ισχυρή Ελλάδα του 21ου αιώνα. Αλλά χρειάζεται δράση πριν να είναι αργά.

Μπορείτε να σχολιάσετε αυτό το ψηφιακό βιβλίο εδώ:
<http://skeftomai.gr/paideia/forum/index.php?topic=14.0>